

Ἡ δίκη τῆς Πάτρας

Συνεχίζουμε τὴ δημοσίευση ἀπορροσμάτων ἀπὸ τὶς ἀπολογίες τῶν 8 φοιτητῶν, πού δικάστηκαν τελευταία στὴν Πάτρα. Κατηγορούμενο: γιὰ «ἀπειθεία καὶ προτροπὴ εἰς ἀπειθείαν» κατὰ τῆς Ἀρχῆς, ὑψώσαν τὸ ἀνάστημά τους — καὶ ἀπὸ τὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου — ἀσπίδα γιὰ τὸ πανεπιστημιακὸ ἄσυλο καὶ τὰ κεκτημένα τους δικαιώματα.

Ἀπολογία ΓΙΑΝΝΗ ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗ

«Τὰ φοιτητικὰ αἰτήματα γνωστά, καὶ ὁ φοιτητικὸς ἀγῶνας δικαιωμένων ἠθικῶς ἐν τῇ συνείδησιν τοῦ κάθε ἱνικῶς σκεπτομένου Ἑλλη.α. Σήμερα ἡμεῖς, κύριοι δικασταί, δικάζεται τὸ φοιτητικὸ κίνημα στὸ πρόσωπο ὡς ὅκτω φοιτητῶν, ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἀπειθείας. Ἀγωνιστήκαμε γιὰ λευθερίες καὶ δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τί γνωρίζεις γιὰ τὰ γεγονότα τῆς Λέσχης;

ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ:

Πρέπει ν' ἀπαυχυθῶν οἱ θέσεις ας, κύριε Πρόεδρε, διότι ἡ σημερινὴ δίκη εἶναι δίκη σκοπιμότητος καὶ εἶναι σκοπιμότητος διότι στὴν ἀρχὴ ἔχε προσδιορισθῆ τὴν 17 Μαρτίου. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεβλήθη, προσδιορίσθη εἰς γιὰ λίγες μέρας τὴν 4ην Σεπτεμβρίου καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχαν πολλοὶ οἰτητῆς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη προσδιορίσθηκε τὴν σημερινὴ ἡμερομηνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὴν ὥρα τῶν ἐπεισοδίων εὐρισκόσασιν στὴ Λέσχῃ;

ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ: Θ' ἀναφερθῶ τῇ κατηγορίᾳ ὅπου, σύμφωνα μὲ ἐκκλητήριον θέσπισμα, ὑπάρχει μία μᾶζα ἀτόμων οἱ μισοὶ χαρακτηρίζονται ὡς ἀρχηγοὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ ὡς παρρηγοὶ ὅπου σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τῶν ἀρχηγῶν ἐδράσαν οἱ ὑπαρρηγοὶ, ὅπου σύμφωνα μὲ ἐκκλητήριον οἱ ὑπαρρηγοὶ ἤλεγχον μία μᾶζα 50 — 200 φοιτητῆς καὶ ἡ ὁποία μᾶζα ὑπάκουε τυφλὰ σ' αὐτούς. Οὐδεὶς λίγο οὔτε πολὺ παρουσιάζει τοὺς ὑμφοιτητῆς μου ὡς ἀγέλη. Ἀλλὰ νὰ προσωρινὰ ἀποδεχθῶμε τὴν συμπε-

ριφορὰ αὐτὴ τότε, κύριοι, ἀποτύχατε ὡς γονεῖς, ὡς ἐκπαίδευση καὶ ὡς κράτος. Ἀλλὰ εὐτυχῶς οἱ φοιτητῆς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἄστα αὐτὰ καὶ πῆς μας πού ἦσαν τὴν ἡμέρα τῶν ἐπεισοδίων.

ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ: Θὰ φτάσωμε στὴν ἡμέρα τῶν ἐπεισοδίων ἀλλὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἐξετάσωμε πῶς εἴπατε νὰ βρεθῶμε ἐκεῖ καὶ τί προηγήθησε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐπὶ τῶν γεγονότων.

ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ: Δὲν εὐρισκόμεν στὴ Λέσχῃ, ὅταν ὁμῶς εἰσοποιηθῆκαμε ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ ἔκανε εἰσβολή, μέσα σὲ πέντε λεπτὰ φύγαμε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον μὲ ταξί. Καὶ ἐνῶ ὄλοι οἱ δρόμοι πρὸς τὴν Λέσχῃ εἶχαν ἀποκλεισθῆ, ἀφῆσαν νὰ περάσῃ μόνον τὸ αὐτοκίνητον πού ἐπιβαίναμε, ὅπου μὲ νοήματα τῶν μαρτύρων κατηγορίας πλησιάσαμε, μὰς συνέλαβαν καὶ μὰς ὠδήγησαν στὴν Ἀσφάλεια. Ἐδῶ, κύριοι δικασταί, θέλω νὰ ἐπιμείνω καὶ ν' ἀσπέρω τί συνέβη ἐκεῖ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲν μὰς ἐνδιαφέρει. Συνέχισε.

ΠΟΥΝΤΟΥΡΑΚΗΣ: Τότε δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτα παρὰ ὅτι δὲν ἀποδέχομαι τὴν κατηγορίαν. Δὲν ζητῶ ἐπιείκειαν, ζητῶ τὴν ἀθώωσίν μου. Ἐν ἐναντίᾳ πεσιπτώσει, ἡ ποιὴν ἡ δίκη σας, κύριοι δικασταί, θὰ εἶναι: ἐπειδὴ ἀγωνιστήκαμε γιὰ ἐλευθερίαν καὶ δικαιώματα, ὅποτε γιὰ μὲνα θ' ἀποτελῆ τίτλον τιμῆς».

Ἡ ἀπολογία τοῦ κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Τὴ μέρα ἐκείνη (16.3) δὲν ζητήσαμε κομμιά ἄδεια γιὰ συγκέντρωση φοῦ συγκέντρωση εἶχαμε κάνει τὴν ὀργουμένη τὸ ἀπόγευμα. Δὲν εἴματε συγκεντρωσομανεῖς κ. πρόεδρε. ἔλαμε ἀπλῶς νὰ μποῦμε στὸ Πανεπιστήμιον. Εἶχαμε ἀποχὴ ἀπὸ τὰ μαθήματα ὅχι ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. οὐθὲν πηγαίναμε στὰ σφαιριστήρια καὶ τὰ καφενεῖα;

Μόλις μπῆκα στὸ Πανεπιστήμιον ὁ ἀθηγητῆς κ. Γούδας μοῦ εἶπε:

«Κύριε Βογιατζῆ πεῖτε στοὺς φοιτητῆς νὰ διαλυθῶν καὶ ἐλάτε στὸ γραφεῖο μου», ἐννοώντας τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἀνακοίνωσα στοὺς φοιτητῆς τίς πῶψεις τοῦ κ. καθηγητοῦ. Αὐτὸς ἦν ὁ ρόλος μας ὡς ἐπιτροπῆ, νὰ ἐταφέρουμε τίς ἀπόψεις τῶν φοιτητῶν στοὺς καθηγητῆς καὶ τῶν καθηγητῶν στοὺς φοιτητῆς. Δὲν εἴμασταν ὀρηγοί. Τὰ φοιτητικὰ κινήματα δὲν εἶναι ὀρηγοῦς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὀρηγοῦς. Οἱ φοιτητῆς δὲν εἶναι λόχος.

— Σὰς εἶπε ὁ καθηγητῆς κ. Χριστοδούλου ὅτι καθημερινὰ συζηταγε ἐ 30 — 40 φοιτητῆς τὰ φοιτητικὰ ἔματα. Παῦ εἶναι λοιπόν οἱ ἀρχηγοί;

Μετὰ ἔπεσε ἡ ἰδέα τῆς Λέσχης καὶ οἱ φοιτητῆς ἔφυγαν γιὰ 'κεῖ. Ἐμεῖς Τσουρινάκης, Καππάτου, Πουντουράκης καὶ γώ) πῆγαμε στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Γούδα καὶ ἀσχίσαστε τὴ συζήτηση. Κατολήξαμε σὲ ὠρισμένες συμφωνίες καὶ εἴμασταν ἔτοιμοι νὰ πα-

με στὴ Λέσχῃ νὰ τίς ἀνακοινώσωμε. Μάλιστα ὁ συναδελφὸς Τσουρινάκης σημείωσε σ' ἓνα ἀπλό χαρτί τίς θέσεις τῶν καθηγητῶν γιὰ νὰ τίς μεταφέρουμε ἐπακριβῶς στοὺς φοιτητῆς. Τὸ χαρτί αὐτὸ μὰς τὸ πῆραν στὴν Ἀσφάλεια καὶ δὲν εἶναι στὴ δικογραφία...».

»Κύριε πρόεδρε, τὸ γεγονός ὅτι βρίσκομαι κατηγορούμενος μπροστά σας ἀποτελεῖ γιὰ μὲνα ἰδιότυπη ἐκπληξη. Λέω ἰδιότυπη ἐντὶ νὰ πῶ δυσάρεστη γιὰτί ἔχω ἐμπιστοσύνη στὴν ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη καὶ περιμένω νὰ ἀθωωθῶ. Καὶ λέω ἐκπληξη γιὰτί περαπέμπομαι σὲ δίκη χωρὶς νάχω κάνει τίποτα τὸ ἀξιοποῖνον.

»Τὸ πρῶτὴ τῆς 16)3 πῆγα στὸ Πανεπιστήμιον καὶ βρῆκα τοὺς συναδελφούς μου νὰ ἐμποδίζονται νὰ μπουτῶν σ' αὐτὸ, ἀπὸ μιὰ ἀνυπόγραφη ἀνακοίνωση, τὴ στιγμὴ πού ὄλες οἱ ἀνακοινώσεις φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου τοῦ Πανεπιστημίου ἀκόμα καὶ οἱ εὐχετήριες κάρτες γιὰ τὸ Πάσχα ἢ τὰ Χριστούγεννα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ συλλόγου, αὐτούς τοὺς ἴδιους πού βλέπω καὶ ἐδῶ μέσα σήμερα ἐνῶ δὲ βλέπω τοὺς ἄλλους συναδελφούς μου μιὰ καὶ δὲν τοὺς ἐπατρέπη ἢ εἴσοδος στὴν αἴθουσα αὐτῇ. Ἐγὼ ὁ ἴδιος χρειάστηκα νὰ δηλώσω ὅτι εἶμαι κατηγορούμενος καὶ νὰ δεῖξω ταυτότητα γιὰ νὰ μῶ. Κινδύνεψα νὰ χάσω τὴ δίκη μου κ. πρόεδρε.

»Μπόρεσα νὰ μῶ στὸ Πανεπιστήμιον τὴ μέρα ἐκείνη μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἀποχῆς.